

Universitätsbibliothek Wuppertal

Maximi Tyrrii philosophumena

Maximus

Lipsiae, 1910

XVIII

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-2966](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-2966)

IH'

Ed. Duebn.
p. 95

XVIII (Duebn. XXIV vulg. 8)

κα'

Τίς ἡ Σωκράτους ἐρωτική

α'

1a Κορινθίῳ ἀνδρί, ὄνομα Αἰσχύλῳ, παῖς ἦν Ἀκταίων, 5
 b μειράκιον Λωρικόν, ὥρα διαφέρων. Ἐρᾶ Ἀκταίωνος
 νεανίας Κορίνθιος, γένους τῶν Βακχιάδων· Βακχιάδαι
 c δὲ Κορίνθου ἐδυνάστευον. Ὡς δὲ ἐσωφρόνει τὸ μει-
 ράκιον καὶ ὑπερεφρόνει ὑβριστοῦ ἐραστοῦ, ἐκώμασεν
 εἰς Ἀκταίωνος ὁ ἐραστής ὁμοῦ τοῖς Βακχιάδαις νεα- 10
 νίσκοις· οἱ θαρσοῦντες μέθη καὶ τυραννίδι καὶ ἔρωτι,
 εἰσπεσόντες εἰς τὸ δωμάτιον, οἱ μὲν ἐπειρῶντο ἀπ-
 ἄγειν, οἱ δὲ οἰκτεροὶ κατέχειν· σπῶμενον τὸ μειράκιον
 d ὑπ' ἀμφοῖν, βία διαφθείρεται ἐν χερσὶν αὐτῶν. Καὶ
 εἰκάσθη τὸ ἐν Κορίνθῳ τοῦτο πάθος τῷ Βοιωτῷ διὰ 15
 τὴν ὁμωνυμίαν τῶν μειρακίων, ἀπολομένον ἑκατέρου,

5 Κορινθίῳ sq. cf. Plut. am. narr. 2 | Αἰσχύλῳ paulo aliter
 rem enarrat Plutarchus l. 1. || 7 νεανίας quem Ἀρχίαν vocat Plu-
 tarchus || 8 ὥς δὲ sq. cf. Plut. am. narr. 2 ἐπεὶ δὲ πείθειν οὐκ
 ἠδύνατο τὸν παῖδα, ἔγνω βιάσασθαι καὶ συναρπάσαι τὸ μειρά-
 κιον, ἐπεκώμασεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν τοῦ Μελίσσου

Codices RMNα (= Stephanus) φ (= Paccius); H (teste
 Davisio)

8 ἐσωφρόνει — 9 ἐραστοῦ ρ

5 in mge αἰσχῦλος | ἀκταίων | βακχιάδαι (schol. recent.) R!

1 IH' R! || 3 in mge κα' R! | τίς — ἐρωτική α' R adiecto
 (λόγος) ἢ φ(α) τοῦ αὐτοῦ τίς sq. MN || 5 παῖς i. e. amasius ||
 7 Βακχιαδῶν α(δΔ) sed vi. p. 212. 15 Ἀκκλητιάδων || 10 Ἀκταίω-
 νος (ω in ras.) R! || 13 σπῶμενον <οῦν> τὸ Reiske

τοῦ μὲν ὑπὸ κυνῶν ἐν θήρῳ, τοῦ δὲ ὑπὸ ἐραστῶν ἐν
 μέθῃ. Περιάνδρῳ τῷ Ἀμβρακιώτῃ τυράννῳ παιδικὰ e
 ἦν μειράκιον πολιτικόν· ἄτε δὲ οὐ σὺν δίκῃ τὴν ὀμι-
 λίαν συστησαμένῳ ὕβρις ἦν τὸ χροῖμα, οὐκ ἔρως· θαρ-
 5 σῶν δὲ ὁ Περιάνδρος τῇ ἐξουσίᾳ παροινεῖ εἰς τὸ
 μειράκιον. Ἡ δὲ παροινία αὕτη Περιάνδρον μὲν ἔπαι- f
 σεν ὑβρίζοντα, τὸ δὲ μειράκιον ἐποίησεν ἐξ ἐρωμένου
 τυραννοκτόνον. Αὕτη δίκη ἀδίκων ἐρώτων.

83b Βούλει σοι λέγω καὶ τοῦ ἐτέρου | τρόπου τῶν ἐρώ- Πα
 10 των τοῦ δικαίου μίαν γέ τινα ἢ δευτέραν εἰκόνα;
 Μειρακίῳ Ἀττικῷ δύο ἦσαν ἐρασταί, ἰδιώτης καὶ τύ- b
 ραννος· ὁ μὲν δίκαιος ἦν διὰ ἰσοτιμίαν, ὁ δὲ ἄδικος
 δι' ἐξουσίαν· ἀλλὰ τό γε μειράκιον ὄντως ἦν καλὸν c
 καὶ ἐραῖσθαι ἄξιον, ὥστε ὑπεριδὼν τοῦ τυράννου τὸν
 15 ἰδιώτην ἠσπάζετο· ὁ δὲ ὑπ' ὀργῆς ἄλλὰ τε ἀμφοτέρους d
 προῦπηλάκισεν, καὶ ἀδελφὴν Ἀρμοδίου Παναθηναίοις
 ἤκουσαν ἐπὶ τὴν πομπὴν κανηφοροῦσαν ἐξήλασεν ἐπ'
 ἀτιμίᾳ. Διδόασιν δίκην ἐκ τούτου Πεισιστρατίδαι, καὶ e
 20 ρακίου θάρσος, καὶ ἔρως δίκαιος, καὶ ἐραστοῦ ἀρετή.

2 Περιάνδρῳ sq. cf. Plut. amat. 23 || 4 ὕβρις ἦν τὸ χροῖμα,
 οὐκ ἔρως cf. Plut. amat. 23 ὕβρις τὰδ², οὐχ ἡ Κύνρις, ἐξεργά-
 ζεται spectat autem uterque ἐρώτημα illud εἰ ἤδη κύνει cf. Ari-
 stot. pol. 5 (1311a 40) || 11 μειρακίῳ sq. vi. or. 35. 4 d cf. Plut.
 amat. 16 Lucian. paras. 48 Philostr. epist. 57 Aeschines Timarch.
 144 Plat. symp. 182c Athen. XIII 602a

2 in mge Περιάνδρος 16 Ἀρμόδιος | Παναθήναια 18 Πει-
 σιστρατίδαι (schol. recent.) R!

2 Ἀμβρακιώτῃ MN α(δ) || 4 συστησαμένῳ (vot in ras.) R! ||
 6 δὲ (ante παροινία) om. L° | Περιάνδρον (on in ras.) R! || 7 ἐρο-
 μένον R || 14 ὑπεριδὼν N α(δ) quod def. Steph. Dav.² || 15 ἀλλὰ
 τε Perizonius (ad Aelian. var. hist. XII 44) ἄμα τε Canterus Heins.

f Ἐλευθεροῖ τὰς Θήβας Ἐπαμεινώνδας ἀπὸ Λακεδαι-
 g μονίων στρατηγήματι ἐρωτικῶ· μειρακίων πολλῶν κα-
 λῶν ἐρασταὶ ἦσαν Θήβησιν πολλοὶ νεανία· ὄπλα δούς
 Ἐπαμεινώνδας τοῖς ἐρασταῖς καὶ τοῖς ἐρωμένοις συν-
 ἔταξεν λόγον ἱερὸν τοῦ ἔρωτος, δεινὸν καὶ ἄμαχον, 5
 h καὶ συνασπίζοντα ἀκριβῶς, καὶ ἄρηκτον· οἷον οὔτε ὁ
 Νέστωρ περὶ τὸ Ἴλιον συνεστήσατο, ὁ δεινότατος τῶν
 στρατηγῶν, οὔτε Ἡρακλεΐδαι περὶ Πελοπόννησον, οὔτε
 i Πελοποννήσιοι περὶ τὴν Ἀττικὴν. Ἔδει γὰρ ἕκαστον
 τῶν ἐραστῶν ἀριστεύειν, καὶ διὰ φιλοτιμίαν ἐν ὄψει
 τῶν παιδικῶν μαχόμενον, καὶ δι' ἀνάγκην ὑπερμαχοῦντα
 k τῶν φιλιτάων· ἦν δὲ καὶ τὰ μειράκια ἐφάμιλλα ταῖς
 ἀρεταῖς τοῖς ἐρασταῖς, ὥσπερ ἐν θήρᾳ σκύλακες συμ-
 παραθέοντες τοῖς πρεσβυτέροις τῶν κυνῶν.

IIIa Τί δὴ μοι βούλεται ὁ Ἐπαμεινώνδας καὶ ὁ Ἀρμό- 15
 b διος, καὶ οἱ περὶ τοῦ ἀδίκου ἔρωτος λόγοι; Ὅτι πρᾶγμα
 διττόν, τὸ μὲν ἀρετῆς ἐπήβολον, τὸ δὲ μοχθηρῶς συμ-
 πεφυκόσ, φωνῇ μιᾷ· οἱ ἄνθρωποι ἐπονομάζοντες ἔρωτα,

5 λόγον ἱερὸν cf. Dio Chrys. 22. 2 Athen. XIII 561 f. 602 a
 Plat. symp. 178 d Xenoph. conv. 8. 32 (dictum Pausaniae) || 7 Νέσ-
 τωρ . . δεινότατος τῶν στρατηγῶν scil. propter σύνεσιν cf. Dio
 Chrys. 2. 20; 56. 8 Themist. 13. 172 a Ps. Plut. vit. Hom. 165 ||
 12 ἐφάμιλλα ταῖς ἀρεταῖς ut or. 15. 2f vers. finem || 16. 17 πρᾶγμα
 διττόν sq. cf. simil. Demosth. erot. 3 τοσοῦτον διημαρτηκόσ
 πρὸς τὰ βέλτιστα κρίνειν, ὥστε διὰ τοὺς λυμαινομένους τῶ πρᾶγματι
 καὶ πρὸς τοὺς μετὰ σωφροσύνης πλησιάζειν ἀξιοῦντας δυσκόλως

1 in mge Ἐπαμεινώνδας (sic) 7 Νέστωρ (schol. recent.) R! ||
 3 Θήβησιν] in mge ὥσπερ Ἀθήνησιν οὕτω καὶ Θήβησιν (vet.
 schol. b R!) || 5 ἄμαχον] in mge σημείωσαι (schol. recent.) R! ||
 18 in mge ἔρωσ (schol. recent.) R!

1 (et 4 et 15) Ἐπαμεινώνδας RN Ἐπαμινώνδας cett. (δ Δ^ο) ||
 4. 5 ξυνέταξεν Mα(δ Δ^ο) || 5 λόγον M || 6 συνασπίζοντα (vn in
 ras.) R! | ἄρηκτον MN (supraser. q al. man.) || 12. 13 τὰς ἀρετὰς
 Dav.² om. MNα(θ) || 17 ἐπίβουλον (supraser. o) N || 18 οἱ ἄν-
 θρωποι] τῶν ἀνθρώπων Duk. | ἐπονομάζουσι Steph.

οὕτως ἰκαλοῦντες || καὶ τὸν θεὸν καὶ τὴν νόσον, | Ed. Duebn.
 84a καλλωπίζονται μὲν οἱ μοχθηροὶ ἐρασταὶ διὰ τὴν πρὸς
 τὸν θεὸν ὁμωσυλίαν, ἀπιστοῦνται δὲ οἱ χρηστοὶ διὰ
 τὸ ἀμφίβολον τοῦ πάθους, ἀλλ' ὥσπερ τοὺς ἀργυρο-
 5 γνώμονας ἐξετάζειν ἔδει, ὁπότερος αὐτῶν γνωριστικὸς
 τοῦ δοκίμου καὶ μὴ. Τὸν μὲν πρὸ τοῦ δοκίμου τὸ
 φαινόμενον ἀσπαζόμενον πόρρω πάνυ τίθεμεν τῆς
 τέχνης, τὸν δὲ τάληθῆ αὐτὰ γνωρίζοντα, τοῦτον καὶ
 συνιέναι αὐτῆς· ταύτη καὶ τὴν ἐρωτικὴν προσθῶμεν
 10 φέροντες, ὥσπερ τιμὴ νομίσματι, τῇ τοῦ καλοῦ φύσει.
 Ἐὰν γὰρ τούτου τὸ μὲν ἢ φαινόμενον καλόν, οὐχ οὕ-
 τως ἔχον, τὸ δὲ καλὸν καὶ ὄν καὶ φαινόμενον, ἀνάγκη
 τοὺς μὲν τοῦ φαινομένου κάλλους καὶ μὴ ὄντος γλι-
 χομένους νόθους τινὰς εἶναι καὶ κωδῆλους ἐραστὰς,
 15 τοὺς δὲ τοῦ καὶ ὄντος καὶ φαινομένου γνησίους ἐρα-
 σταὺς κάλλους ἀληθινοῦ.

Εἶεν· ἐπεὶ ταύτη βασιανιστέον τε καὶ ἀθροτέον τὸν IV a

δικαιμένους Plat. symp. 182a 180e ἀναγκαῖον καὶ Ἐρωτα τὸν
 μὲν πάνδημον . . . καλεῖσθαι, τὸν δὲ οὐράνιον Lucian. am. 32, 37
 vi. etiam or. 20. 3 a || 18 (p. 218) φωνῇ μιᾶ vi. or. 19. 4 a

1 νόσον vi. or. 19. 4 a vers. finem || 4 ὥσπερ τοὺς ἀργυρο-
 γνώμονας sq. vi. or. 31. 2 c || 6. 7 τὸ φαινόμενον sq. vi. or. 21. 4 g;
 37. 4 e simil. de bono vi. or. 31. 2 a vers. finem cf. Plut. ap.
 Stob. flor. 6. 43, 45 || 17 βασιανιστέον sq. ut or. 1. 9 a

4 ἀλλ' — 6 δοκίμον v (: ἀργυρογνώμονες)

4 ὥσπερ <εἰ> τοὺς α(δΔ) sed hypothesin nullam subesse
 efficitur cum sensu tum interpunctiōne antiqua ὥσπερ εἰ δδο
 Schenkl ὥσπερ εἰ διττοὺς Markl. τοὺς offendit etiam Duebn. ||
 6 τοῦ δοκίμου γνωριστικὸς v | μὲν in ras. R! || 7 ἐτίθεμεν α(δΔ)
 9 συνιέναι R!N (pr. man. uterque) || 10 τινα νομίσματα Steph. ||
 11 γὰρ <καὶ> τούτου Reiske | οὕτως (ou in ras.) R! || 13 φαι-
 νομένου· κάλλους R! || 15 φαινομέν, ον γνησίους (sic) R! || 17 ἐπι
 R!Mα corr. Heins.² | ἀθροτέον (ἀθροϊτέον H) codd. (ut ὁρθριος
 et ὁρθιος or. 17. 5 d et or. 23. 2 d) cf. etiam ἐληροτοργησεν pro
 ἐλητοόργησεν 'armor' pro 'amor' al. de quibus adeas Meringer
 Mayer Versprechen u. Verlesen Stuttg. 1895 p. 188

ἔρωτικὸν καὶ λόγον καὶ ἄνδρα, ἐπιτολμητόν τοι καὶ
 περὶ Σωκράτους ἐκλογίσασθαι, τί ἦν αὐτῷ ταυτὶ τὰ
 θρυλούμενα ἐν τοῖς λόγοις; ὅποια ἅττα φησὶν περὶ
 αὐτοῦ ἐκεῖνος, ὅτι ἐστὶν θεράπων τοῦ ἔρωτος, καὶ
 λευκὴ στάθμη πρὸς τοὺς καλοὺς, καὶ τὴν τέχνην δει- 5
 β νός. Ἄλλὰ καὶ διδασκάλους ἐπιγέγραπται τῆς τέχνης,
 Ἀσπασίαν τὴν Μιλησίαν, καὶ Διοτίμαν τὴν Μαντινι-
 κήν· καὶ μαθητὰς λαμβάνει τῆς τέχνης, Ἀλκιβιάδην
 τὸν γυνότατον, καὶ Κριτόβουλον τὸν ἠραιότατον, καὶ
 Ἀγάθωνα τὸν ἀβρότατον, καὶ Φαῖδρον τὴν θείαν κε- 10
 φαλήν, καὶ Λύσειν τὸ μειράκιον, καὶ Χαρμίδην τὸν
 c καλόν. Ἀποκρύπτεται δὲ οὐδὲν τῶν τοῦ ἔρωτος, οὔτε
 ἔργον, οὔτε πάθος, ἀλλὰ ἔοικεν πάντα ἐξῆς παρησια-
 ζομένῳ· πηδᾶν μὲν αὐτῷ τὴν καρδίαν ἐπὶ Χαρμίδῃ

1 λόγον καὶ ἄνδρα simil. βίον καὶ ἄνδρα or. 15. 1a || 4 θεράπων
 quod de ipso Amore dicit Plat. symp. 203 c || 5 λευκὴ στάθμη πρὸς
 τοὺς καλοὺς e Plat. Charm. 154 b cf. Plut. proverb. 39 Eustath.
 1531. 63 || 5. 6 τὴν τέχνην δεινός cf. Plat. symp. 198 d δεινός τὰ
 ἐρωτικὰ Lucian. vit. auct. 15 || 7 Ἀσπασίαν cf. Athen. V 219 d
 κνηγεῖ ὁ καλὸς Σωκράτης ἐρωτοδιδάσκαλον ἔχων τὴν Μιλησίαν
 Synes. in Dion. 38 sed cf. Plat. Menex. 234 e ὦ τυχάνει διδάσ-
 καλος οὐσα οὐ πᾶν φάβλη περὶ δητορικῆς sq. | Διοτίμαν vi. or.
 38. 4 d ex Plat. symp. 201 d cf. Themist. 13. 162 a Lucian. imag.
 18 Aristid. or. 46. 212 || 8 μαθητὰς . . Ἀλκιβιάδην vi. or. 32. 8 b cf.
 Plat. symp. 213 sq. Themist. 13. 177 b || 10. 11 τὴν θείαν κεφαλήν
 = or. 38. 4 g ex Plat. Phaedr. 234 d || 11 Χαρμίδην cf. Themist.
 13. 177 b || 14 πηδᾶν . . τὴν καρδίαν ex Plat. symp. 215 e

5 in mge λευκὴ στάθμη 7 Ἀσπασία ἡ μιλησία . . Διοτίμα
 ἡ μαντινική (abscisis litt. κή) 8 Ἀλκιβιάδης | Κριτόβουλος |
 Ἀγάθων | Φαῖδρος | Λύσις | Χαρμίδης (schol. recent.) R!

1 ἐπιτολμητόν φα(δΔ) | τοι] τι HMN α(δ) || 2 περὶ (ante
 Σωκράτους) om. N α(δ) || 3 θρυλούμενα ε(δΔ) || 4 αὐτοῦ MN
 Duk. || 7 μαντικήν M || 9 καὶ Κριτόβουλον — 10 ἀβρότατον
 om. MN α(δ) || 11 Λύσειν α(δΔ) || 13. 14 παρησιαζομένῳ R!

84b καὶ ἦδειν τὸ σῶμα, | ἐπτοῆσθαι δὲ καὶ ἐνθουσιᾶν,
καθάπερ τὰς βάνχας, ἐπὶ Ἀλκιβιάδῃ· ἐπεστρέφθαι δὲ
ἐπ' Ἀυτόλνκον τὰ ὄμματα, ὥσπερ ἐν νυκτὶ ἐπὶ φέγγος.
Πόλιν δὲ οἰκίζων ἀγαθῶν ἀνδρῶν, τιθεὶς νόμους τοῖς d
5 ἀριστεύουσιν οὐ στέφανον οὐδὲ εἰκόνας, τὰς Ἑλληνικὰς
φλυαρίας, δωρεῖται· ἀλλ' ἐξεῖναι φιλεῖν τῷ ἀρίστῳ,
εἰ δὴ τινα ἂν θέλῃ, τῶν καλῶν· ὡ τοῦ θαυμαστοῦ
γέρωσ. Αὐτὸς δὲ δὴ τὸν ἔρωτα, ἀναπλάττων ἐπ' αὐτῷ e
μῦθον, οἷον καὶ εἶναι λέγει, αἰσχρὸν ἰδεῖν, καὶ πένητα,
10 ἐγγυτάτω τῆς ἑαυτοῦ τύχης, ἀνυπόδητον, χαμαιεύνην,
ἐπίβουλον, θηρευτικόν, φαρμακέα, σοφιστήν, γόητα·
ἀτεχνῶς οἷα εἰς αὐτὸν Σωκράτην ἔσκωπτον ἐν Διο-
νυσίοις οἱ κωμῶδοί. Ἔλεγε δὲ ταῦτα μόνον οὐκ ἐν f
μέσοις τοῖς Ἑλλησιν, ἀλλὰ καὶ οἴκοι καὶ δημοσίᾳ, ἐν

1 ἦδειν τὸ σῶμα cf. Athen. V 219 c (vers. Aspasiae) κάγω
ὅπως ἦκουσα, χάρις ὑπο σῶμα λιπάρθη ἰδρωτί || 2 καθάπερ τὰς
βάνχας cf. Plat. Phaedr. 253 a | ἐπὶ Ἀλκιβιάδῃ vi. or. 32. 8 b cf.
Aelian. var. hist. 4. 21 Plut. de fort. Alex. I 333 a Lucian. am. 48
dial. mort. 20. 6 Himer. ecl. X 7 soph. ap. Athen. XIII 566 d Cicer.
Tusc. 4. 67 || 3 ἐπ' Ἀυτόλνκον cf. Xenoph. conv. I 9 || 6 ἐξεῖναι sq.
e Plat. republ. III 403 b cf. Lucian. vit. auct. 17 || 9 αἰσχρὸν
ἰδεῖν sq. cf. Plat. symp. 203 e sq. Themist. 162 d || 13 ἔλεγε sq.
cf. Xenoph. mem. I 1. 10 Dio Chrys. 54. 3; 60. 10

3 τὰ ὄμματα — φέγγος p

3 in mge Ἀυτόλνκος (schol. recent.) R! || 8 in mge ποῖος ὁ
ἔρωσ κατὰ Πλάτωνα (schol. recent.) R!

1 ἦδειν (= ἦδεσθαι? ut νήχειν iuxta νήχεσθαι, σκοπεῖν
iuxta σκοπεῖσθαι al. cf. Dürr l. l. p. 33) codd. οἰδεῖν α(θ)
ἰδεῖν Boissonade (anecd. IV p. 430) (Duebn.) || 2 ἐπιστρέφθαι
Ha(δ) ἐπεστράφθαι Reiske (Duk.) || 3 <ὁ δὲ ἐπ' αὐτὸν ἔστρεφε>
τὰ ὄμματα p || 5 ἀριστεύουσιν (σι in ras.) R quod defendit Boisso-
nade (anecd. V 279) ἀριστεύουσιν cett. (δ Δ^ο) || 6 ἀρίστῳ corr. ex
ἀριστέϊ R! || 12 ἀτεχνῶς (να in ras.) R! || 13 μονονούκ Heins. ||
14 ἀλλὰ del. Duebn. sed cf. Philostr. imag. 380. 10 ἄμα Hahn

συμποσίοις, ἐν Ἀκαδημίᾳ, ἐν Πειραιεῖ, ἐν ὁδῷ ὑπὸ
 g πλατάνῳ, ἐν Ἀνκίῳ. Καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἅπαντα ἀπο-
 ποιεῖται εἰδέναι, καὶ τοὺς περὶ ἀρετῆς λόγους, καὶ τὰς
 περὶ θεῶν δόξας, καὶ τὰ ἄλλα ἅπαντα, ἐφ' οἷς οἱ σο-
 φισταὶ ἐκόμων' τὴν δὲ ἐρωτικὴν τέχνην ὑποδύς, ταύ- 5
 της καὶ ἐπιστήμων εἶναι, καὶ πραγματεύεσθαι περὶ
 αὐτὴν ἔλεγεν.

Va Τί βούλεται τῷ Σωκράτει ταυτὶ τὰ κομψά, εἴτε
 αἰνίγματα, εἴτε εἰρωνεύματα; ἀποκρινάσθω ἡμῖν ὑπὲρ
 τοῦ Σωκράτους Πλάτων, ἢ Ξενοφῶν, ἢ Αἰσχίνης, ἢ 10
 b τις ἄλλος τῶν ὁμοφώνων αὐτῷ. Ἐγὼ μὲν γὰρ θαυ-
 μάξω καὶ ἐκπλήττομαι, ὅπως τὰ μὲν Ὀμήρου ἔπη τῆς

Ed. Duebn. θαυμαστικῆς πολιτείας καὶ τροφῆς τῶν νέων ἀπεπέμ-
 p. 97
 παροψατο, αὐτῷ Ὀμήρῳ, στεφανώσας τὸν ποιητὴν καὶ χρί-
 μία
 c σας μύρῳ· αἰτιασάμενος τὴν παρρησίαν τῶν ἐπῶν, ὅτι 15
 ὁ Ζεὺς πεποιήται αὐτῷ τῇ Ἥρᾳ μισγόμενος ἐν τῇ Ἰδίῃ,
 νεφέλης αὐτοῦς καλυπτούσης ἀθανάτου, καὶ Ἄρεως
 καὶ Ἀφροδίτης συνουσία, | καὶ Ἥφαιστου δεσμὰ, καὶ 85a

2 τὰ μὲν ἄλλα sq. cf. Plat. symp. 177e Theag. 128b Xenoph.
 mem. II 6. 28 Themist. 13. 161c || 8. 9 εἴτε αἰνίγματα, εἴτε εἰρων-
 νεύματα ut or. 38. 4e || 9 ἀποκρινάσθω ut or. 11. 6e; 7. 1d
 etiam or. 4. 2b; 5. 4f al. || 10 Σωκράτης . . Πλάτων . . Ξενο-
 φῶν . . Αἰσχίνης vi. or. 22. 6e || 14 στεφανώσας sq. vi. or. 17. 3g ||
 16 Ζεὺς πεποιήται τῇ Ἥρᾳ μισγόμενος sq. cf. Plat. republ. III
 390b || 17. 18 Ἄρεως καὶ Ἀφροδίτης sq. cf. Plat. republ. III 390c
 vi. etiam or. 4. 4d

2 καὶ τὰ — 3 εἰδέναι v (: ἀποποιεῖται)

12 in mge τί περὶ Ὀμήρου Πλάτων (schol. recent.) R!

2 Ἀνκίῳ δΔ | πάντα Να(δ) || 5 ἐκόμων MN || 10 ἢ (post
 Πλάτων) om. (man. ant. supraser.) R! || 14 <ἐρίω> στεφανώσας
 φ? Markl. (Duebn.) sed cf. Iosephum c. Apion. II 36 (p. 1386
 Hudson) Dionys. Hal. ad Pomp. 786 R || 17 Ἄρεως MN || 18 Ἥφαι-
 στου (αισ in ras.) R!

θεοὶ πίνοντες, καὶ γελῶντες θεοὶ ἄσβεστον γέλωτα,
καὶ Ἀπόλλων φεύγων, καὶ Ἀχιλλεὺς διώκων,

(X 9) αὐτὸς θνητὸς ἑὼν, θεὸν ἄμβροτον,
καὶ ὀδνρόμενοι θεοί·

5 (Π 433) ὦμοι ἐγὼν, ὅτε μοι Σαρπήδωνα φίλιατον
ἄνδρῶν,

ὁ Ζεὺς λέγει· καὶ αὐθις αὖ,

(Σ 54) ὦμοι ἐγὼ δειλή, ὦμοι δυσαριστοτόκεια,
ἢ Θέτις λέγει· καὶ ὅσα ἄλλα ἐπὶ τούτοις Ὅμηρος μὲν
10 ἠνίκατο, Σωκράτης δὲ ἐμέμψατο· αὐτὸς δὲ δὴ Σω- d
κράτης, ὁ ἐραστὴς μὲν σοφίας, πενίας δὲ κρείττων,
ἠδουῆς δὲ ἐχθρός, ἀληθείας δὲ φίλος, οὕτω σφαλεροὺς
καὶ κινδυνώδεις λόγους ταῖς αὐτοῦ ὁμιλίαις ἀνεκέρασεν,
ὥστε τὰ Ὀμήρου αἰνίγματα πόρρω πάνυ εἶναι τῆς
15 αἰτίας, τοῖς ἐκείνου παραβαλλόμενα. Αὐτίκα καὶ ὁ e
μὲν περὶ τοῦ Διὸς τοιαῦτα ἀκούσας, καὶ τοῦ Ἀπόλ-
λωνος, καὶ τῆς Θέτιδος, καὶ τοῦ Ἡφαίστου, καταμαν-
τεύεται τοῦ λόγου, ὡς φησὶ μὲν ταῦτα, ἕτερα δὲ
αἰνύττεται· καὶ παρὲς τῇ ἀκοῇ τὸ τερπνόν, συναρῶνί-
20 ζεται τῷ ποιητῇ, καὶ συνεξάιρεται τῇ φαντασίᾳ, καὶ
συναναπλάττει τὸν λόγον, ἀπιστῶν ὁμοῦ καὶ χαλῶν
τῇ τῆς μυθολογίας ἐξουσία. Ὁ δὲ Σωκράτης ἡμῖν ἐπ' f

1 γελῶντες θεοὶ cf. Plat. republ. III 389 a vi. etiam simil. or. 4. 4 b || 2 Ἀχιλλεὺς διώκων = or. 23. 1 d vi. etiam or. 7. 6 b || 4 ὀδν-
ρόμενοι θεοὶ vi. or. 5. 5 c cf. Plat. republ. III 388 b πολὺ δ' ἔτι
τούτων μᾶλλον δεησόμεθα μήτοι θεοὺς γε ποιεῖν ὀδνρομένους καὶ
λέγοντας ὦμοι ἐγὼν δειλή sq. et c αὐ αὐ ἐγὼν, ὅτε μοι Σαρπήδωνα sq.

1 καὶ γελῶντες om. in mge add. man. eadem R! || 5 (et 8)
ὦμοι R! || 8 δειλή in ras. R! || 11 μὲν τῆς σοφίας α(θ) || 12 δὲ
(ante φίλος) om. supraser. man. antiqua R! || 13 αὐτοῦ α(θ) ||
15 καὶ ὁ] γὰρ ὁ Reiske (Duk. Duebn.) ἕκαστος Schenkl καὶ del.
Markl.

ἀληθεία διατεθρολημένος, ἐπισφαλέστερος ἐν οἷς αὐ-
 υἷττεται, διὰ τὸ ἀξιόπιστον μὲν ἐν τοῖς λόγοις, δυνα-
 g τὸν δὲ τῆ μιμήσει, ἀνόμοιον δ' ἐν τοῖς ἔργοις. Οὐδὲν
 γὰρ αὐτὸς αὐτῷ ὅμοιος ὁ Σωκράτης ἐρῶν τῷ σωφρο-
 νοῦντι, καὶ ὁ ἐκπληττόμενος τοὺς καλοὺς τῷ ἐλέγχοντι 5
 τοὺς ἄφρονας, ὁ Ἀνσίου τῶν ἐρωτικῶν ἀντίτεχνος, ὁ
 Κριτοβούλου ἀπτόμενος, ὁ ἀπὸ κνηγεσίου τῆς Ἀλκι-
 βιάδου ὥρας παραγινόμενος, ὁ Χαρμίδην τεθηπῶς.
 h Πῶς γὰρ ὅμοια ταῦτα φιλοσόφῳ βίῳ; οὐ τῆ πρὸς τὸν
 δῆμον παρρησία, οὐδὲ τῆ πρὸς τοὺς τυράννους ἔλευ- 10
 θερία, οὐδὲ τῆ ἐπὶ Δηλίῳ ἀριστεία, οὐδὲ τῆ | πρὸς 85b
 τοὺς δικαστὰς ὑπεροψία, οὐδὲ τῆ ἐπὶ τὸ δεσποτήριον
 ὀδῶ, οὐδὲ τῆ πρὸς τὸν θάνατον παρασκευῆ· πολλοῦ
 i γε καὶ δεῖ. Εἰ μὲν γὰρ ἀληθῆ ταῦτα, εὐφημεῖν ἄξιον·
 εἰ δὲ αἰνίττεται δι' αἰσχροῶν δημάτων πράξεις καλὰς, 15
 δευνὸν καὶ σφαλερὸν τὸ χρῆμα. Τὸ γὰρ ὑποβαλεῖν
 αἰσχροῦ καλόν, καὶ τὰ ὠφελούντα διὰ τῶν βλαπτόντων
 ἐπιδείκνυσθαι, οὐκ ὠφελοῦν βουλομένου ἔργον (τὸ γὰρ
 ὠφελοῦν ἀφανὲς) ἀλλὰ βλάπτειν· πρόχειρον γὰρ τοῦτο.

6 ὁ Ἀνσίου τῶν ἐρωτικῶν ἀντίτεχνος cf. Plat. Phaed. 60 d
 ὅτι οὐκ ἐνεῖν (Eueno) βουλούμενος οὐδὲ τοῖς ποιήμασιν αὐτοῦ
 ἀντίτεχνος εἶναι ἐποίησα ταῦτα || 7 Κριτοβούλου sq. cf. Xenoph.
 conv. IV 28 | ἀπὸ κνηγεσίου sq. e Plat. Protag. 309a etiam
 symp. 213 b || 8 ὁ Χαρμίδην τεθηπῶς cf. Plat. Charm. 154 b ||
 9. 10 τῆ πρὸς τὸν δῆμον παρρησία cf. Plat. apol. 32a || 10 τῆ πρὸς
 τυράννους ἔλευθερία cf. Plat. apol. 32c || 11 τῆ ἐπὶ Δηλίῳ ἀριστεία
 cf. Plat. symp. 219e

1 διατεθρολημένος R διατεθρολλημένος cett. (δΔ°) || 2 <καὶ>
 διὰ MNα(δ) || 2. 3 δυνατὸν δὲ τῆ μιμήσει] δυνατὸν δ' ἐν τῆ
 μιμήσει Duk. συνετὸν δ' ἐν τῆ νοήσει Markl. || 4 Σωκράτης ὁ
 ἐρῶν Reiske || 6 ἀντίτεχνος (o in ras.) R! || 18 ὠφελούν] ὠφε-
 λεῖν ε(δΔ) sed vi. similem variationem or. 5. 4 h εἰ μὲν ἀντίτε-
 τι ... εἰ δὲ ἐπισφαλές

Ταῦτα οἶμαι Θρασύμαχον ἂν εἰπεῖν, ἢ Καλλίαν, ἢ κ Πῶλον, ἢ ὅστις ἄλλος τῆ Σωκράτους φιλοσοφία ἐπολέμει.

Φέρ' ἐπαμύνωμεν τῷ λόγῳ, μὴ εἰκαῖα φλυαροῦμεν. VI a
 5 Καὶ δὴ μοι δοκῶ βούλεσθαι μὲν ταῦτα, δύνασθαι δὲ ἤττον· χορὴ δὲ ὁμοῦ τῷ βούλεσθαι καὶ δύνασθαι. Ὡδε b
 τοίνυν δρασσωμεν περὶ δραστῶντην τοιαύτην τῷ λόγῳ, ||
 οἶαν καὶ εἰς τὰ δικαστήρια εἰσαγγελλόμενοι ἢ κιν- Ed. Duebn.
 δυνεύοντες· οὐ περὶ τοῦ πράγματος ἀπολογοῦνται μὲ- p. 95
 10 νον, ὑπὲρ ὅτου ἡ εἰσαγγελία ἐγένετο, ἀλλ' ἡρέμα εἰς
 ἄλλους ἀξιοχρεωτέρους τρέπουσι τὴν αἰτίαν, τῆ πρὸς
 ἐκείνους κοινωνία κατασμικρύνοντες τὰ αὐτῶν. Οὐ- c
 κοῦν καὶ ἡμεῖς περὶ Σωκράτους, εἰ μὲν ὀρθῶς ταῦτα
 ἔδρα ἢ μὴ, σκοπεῖν ἀναθησόμεθα σμικρὸν, ὅσον τὸ
 15 νῦν ἔχον· λέγωμεν δὲ ὡδὶ πρὸς τουτουσὶ τοὺς δει-
 νοὺς κατηγοροῦς· ὅτι ἡμῖν δοκεῖτε, ὦ ἄνδρες, ἀτοπώ- d

1 Θρασύμαχον . . Καλλίαν . . Πῶλον vi. or. 26. 5 g τοῦτον sq. cf. Epict. diss. IV 5. 3 || 6 ὁμοῦ τῷ βούλεσθαι καὶ δύνασθαι vi. or. 38. 6 d || 13 εἰ μὲν ὀρθῶς sq. vi. or. 3. 3 a || 16. p. 226. 1 ἀτοπώτεροι συνοφάνται Ἀνότον καὶ Μελήτου vi. or. 3. 1 b ἀλλὰ πικροτέρους sq.

1 in mge θρασύμαχος | καλλίας | πῶλος (schol. recent.) R! ||
 10 in mge εἰσαγγελλία (schol. recent.) R! || 16 in mge σημειῶσαι :
 ἀνότον καὶ μελήτου ἡμεῖς δοκεῖτε ἀτοπώτεροι εἶναι συνοφάνται
 (verbo ἀτοπώτεροι al. man. suprascriptum ἔστι μωρὸς) (schol. re-
 cent.) R!

1 ἂν (ante εἰπεῖν) om. Δ° add. Markl. | Καλλίαν] Καλλικλία
 Markl. (Duk.) || 4 εἰκαῖα Hob. ἰκανὰ codd. (ΔΔ°) quod idem valere ac
 συγρὰ arbitraturs defendit Schenkl κενὰ Reiske (Duebn.) || 7 δρά-
 σωμεν del. Dav.² | περι<ποιοῦντες (ποιούμενοι, ποιῶμεν)> δραστῶ-
 ντην Steph. (Duk., Reiske) πρᾶσσωμεν δρατῶντην Dav.² | τοιαύτην
 (vel ταύτην) Markl. | τῶν λόγων Markl. (Duebn.) || 8 οἶα Schenkl
 οἶον Markl. (Duebn.) οἶαν <περιποιούμενοι> Reiske | καὶ οἱ εἰς
 H et ita Steph. (Δ) | ἢ] οὐ Steph. (Δ) et ita Schenkl || 10 ἡρέμα
 R! || 12 τὰ αὐτῶν α(ΔΔ) τὰς αὐτῶν Reiske || 14 ὅσον <γε> τὸ
 Markl. || 16 ὅτι om. α(δ)

ε τεραι εἶναι συκοφάνται Ἀνύτου καὶ Μελήτου· ἐκείνοι
 μὲν γε ἀδικεῖν γραψάμενοι Σωκράτην, καὶ τοὺς νέους
 διαφθείρειν, καὶ ὅτι μὲν Κριτίας ἐτυράνησεν, τοῦτο
 ἀδικεῖν ἔλεγον τὸν Σωκράτην, καὶ ὅτι Ἀλκιβιάδην ἐᾶ
 ὑβρίζειν, καὶ ὅτι τὸν ἦττω λόγον κρείττω ποιεῖ, καὶ 5
 f ὁμνύει τὴν πλάτανον καὶ τὸν κύνα· τῶν δὲ ἐρωτικῶν
 τῶν Σωκράτους ἀπέσχοντο καὶ οἱ δεινοὶ οὗτοι συκο- 86a
 g φάνται· ἀλλ' οὐδὲ Ἀριστοφάνης τὰ Σωκράτους ἐν
 Λιονυσίοις κωμῶδων, ὁ δεινότετος τῶν κατηγόρων,
 ἐλοιδορήσατο τῷ ἔρωτι τοῦ Σωκράτους· καίτοι πένητα 10
 εἰπών, καὶ ἀδολέσχην, καὶ σοφιστήν, καὶ πάντα μᾶλλον
 h ἢ κακῶς ἐρῶντα. Οὐ γὰρ ἦν, ὡς εἰκεν, τὸ πρᾶγμα
 οὔτε τοῖς συκοφάνταις, οὔτε τοῖς κωμῶδοις ἐπιλήψιμον.

(VII) Διὸ δὴ τὸ μὲν Ἀθηναίων θέατρον καὶ τὸ δικα-
 στήριον ἐκεῖνο διαπέφενγεν· πρὸς τουτουσί δὲ τοὺς 15
 νυνὶ κατηγόρους (οὐ γὰρ εἰσιν ἐκείνων ἀμαχώτεροι)
 a διαγωνισώμεθα τὸ πρῶτον τῆδε· ὡς οὐκ ἴδιον Σω-
 κράτους τὸ ἐρωτικὸν ἐπιτήδευμα, ἀλλὰ μακροῦ πρεσβύ-
 τερον· μάρτυρα δὲ αὐτὸν Σωκράτην παραστησώμεθα,

3 ὅτι Κριτίας ἐτυράνησεν . . ὅτι Ἀλκιβιάδην ἐᾶ ὑβρίζειν
 cf. Xenoph. mem. I 2. 12 || 5 τὸν ἦττω λόγον κρείττω ποιεῖ cf.
 Plat. apol. 18b || 6 ὁμνύει sq. cf. Lucian. vit. auct. 16 | τῶν ἐρω-
 τικῶν . . ἀπέσχοντο sq. simil. Athen. XIII 556a ἐξεῖναι καὶ δύο
 ἔχειν γυναικας τὸν βουλόμενον ὄθεν καὶ τοὺς τῆς κομφιδίας
 ποιητὰς ἀποσιωπῆσαι τοῦτο, πολλάκις τοῦ Σωκράτους μνημο-
 νεύοντας || 9 ὁ δεινότετος sq. cf. Plat. apol. 18b ἀλλ' ἐκείνοι
 δεινότεροι sq.

8 in mge Ἀριστοφάνης (schol. recent.) R!

1 Μελήτου φ(δΔ°) || 2 μὲν R!N || 3 ἐτυράνησεν M(θ) ||
 4 Ἀλκιβιάδης Δ (tacite) || 4. 5 ἐᾶ ὑβρίζειν Hob. ἐξὑβρίζειν codd.
 (δΔ) || 7 καὶ οἱ καίτοι Reiske || 14 θέατρον (ov in ras.) R! ||
 16 οὐ γὰρ] καὶ γὰρ Markl. | ἀμαχώτεροι RH ἀμαχότεροι cett.
 Heins.

ἐπαινοῦντα μὲν τὸ ἔργον καὶ θαυμάζοντα ἀξανάκμενον,
 ἀπαρνούμενον δὲ αὐτοῦ τὴν εὐρεσιν. Ἐπιδειξαμένου ^b
 γὰρ αὐτῷ τοῦ Μυρρινουσίου Φαίδρον λόγον ὑπὸ Ἀυσίου
 τοῦ Κεφάλου συγγεγραμμένον ἐρωτικόν, οὐκ ἔφη θαν-
 5 μάζειν, πλήρες τὸ στήθος ἔχων ὥσπερ ἀγγεῖον, ἀλλοτριῶν
 ναμάτων, ἣπον Σαπφοῦς τῆς καλῆς (οὕτω γὰρ αὐτὴν
 ὀνομάζων χαίρει διὰ τὴν ὥραν τῶν μελῶν, καίτοι μι- CH
 κρὰν οὐσαν καὶ μέλαιναν) ἢ Ἀνακρέοντος, φησὶν, τοῦ
 σοφοῦ. Τὸν δὲ ἐν τῷ συμποσίῳ λόγον, εἰς ἔρωτα c
 10 ἐπαινον, Μαντινικῇ γυναικὶ ἀνατίθησιν· ἀλλὰ εἴτε d
 Μαντινική, εἴτε καὶ Λεσβία τις ἦν ἢ τοῦ λόγου μήτηρ,
 πάντως γε οὐκ ἴδιοι οἱ τοῦ Σωκράτους ἐρωτικοὶ λόγοι,
 οὐδὲ πρῶτον· θεασώμεθα γὰρ οὕτως, ἀπὸ Ὀμήρου
 ἀρξάμενοι.

15 Ὅτος γάρ μοι δοκεῖ πολυφωνότατος ὢν καὶ δεινὸς VIII a
δομοῦ τοῖς καλοῖς τὰ αἰσχροῦ ἱστορεῖν, τὰ μὲν ὅπως

5 πλήρες τὸ στήθος ἔχων ὥσπερ ἀγγεῖον e Plat. Phaedr. 235 c || 6 Σαπφοῦς τῆς καλῆς . . ἢ Ἀνακρέοντος τοῦ σοφοῦ ex Plat. Phaedr. 235 c cf. Themist. 13. 170 d || 10 Μαντινικῇ γυναικὶ e Plat. symp. 201 d || 16 τοῖς καλοῖς τὰ αἰσχροῦ sq. vi. or. 26. 5 b sq. ||

5 πλήρες — 8 μέλαιναν p

3 in mge φαίδρος | λυσίας 8 ἀνακρέων (schol. recent.) R! ||
 6 in mge σημειῶσαι σαπφὸν ἢ καλή (schol. rec.) R! 7 in mge
 σημειῶσαι M || 15 in mge σημειῶσαι περὶ τῶν παρ' ὀμήρω ἐρω-
 τικῶν (schol. recent.) R!

1. 2 ἀξανάκμενον, ἀπαρνούμενον (vi. p. 234. 14) Hob. ἀξ-
 ἀνάκμενον codd. ἐξαρνούμενον Schenkl cum Dav.² (qui et ἀνα-
 νόμενον) ἐξομνύμενον Markl. (Duebn.) || 3 Μυρρινουσίον (supraser.
 v man. ant.) R! Μυρρινουσίον MNφ Μυρρινουσίον α(δΔ) ||
 4 συγγεγραμμένον RN || 5 ἔχειν φησὶν n ἔχειν Markl. | ἀλλοτριῶν
 (ιον in ras. ex ιον) R! || 6 ἣπον α(δΔ^o) || 7 in mge CH(MEΙΩCΑΙ)
 (schol. vet. u) R! || 9 λόγον] λεγόμενον Reiske | <τὸν> εἰς φα(δ) ||
 10 μαντικῇ MN | εἴτε in ras. R! || 12 οἱ τοῦ] τοῦ α(δΔ) αὐτοῦ
 τοῦ Schenkl | Σωκράτους (τους in ras.) R! | <οἱ> ἐρωτικοὶ α(θ)

ἔχομεν, τὰ δὲ ὅπως φεύγωμεν, τὰ μὲν ἄλλα εὐήθως
 πάνν καὶ ἀρχαίως ἐκιδιδάσκειν ἰδέσθαι, καὶ ἡνιοχεῖν, 86b
 καὶ τάττειν στρατεύμα· ἐν νύσῃ μὲν παραινῶν ἐγ-
 χριμφθῆναι τὸν ἐπὶ καιῶ ἵππον, κυκεῶ δὲ Πραμνίου
 διδοὺς τοῖς κάμνουσιν, τοὺς δὲ κακοὺς ἐν μέσῳ τάττων 5
 τῶν ἀγαθῶν, καὶ τοὺς ἱππεῖς διακροῖνων τῶν πεζῶν·
 b ἢ γὰρ ἂν γέλωτα ὄφλοι τὰ σοφὰ ταῦτα τοῖς νῦν
 c τακτικοῖς καὶ ἰατροῖς καὶ ἡνιόχοις· τὰ δὲ τοῦ ἔρωτος
 πάντα ἐξῆς δίεισιν, καὶ ἔργα, καὶ ἡλικίας, καὶ εἶδη,
 καὶ πάθη, τὰ καλὰ, τὰ αἰσχρά, τὸν σώφρονα ἔρωτα, 10
 τὸν ἀκόλαστον, τὸν δίκαιον, τὸν ὑβριστήν, τὸν ἐπι-
 Ed. Duebn. p. 99
 μανη, τὸν || προῶν· καὶ ἐστὶν ἐν τοιοῦτοις οὐκέτι
 ἀρχαῖος, ἀλλὰ τεχνίτης δεινῶς,

(E 304) οἷοι νῦν βροτοὶ εἰσιν.

d Αὐτίκα ἐν πρώτῳ λόγῳ ἐπὶ αἰχμαλώτῳ ἔρασταὶ δύο, 15
 ὁ μὲν θρασὺς καὶ ἐπιμανῆς, ὁ δὲ ἡμερος καὶ ἐμπαθῆς·

3 τάττειν στρατεύμα cf. Ps. Plut. vit. Hom. 192 Iulian. II 53 c
 Dio Chrys. 55. 19 || 4 Πραμνίου sq. cf. Ps. Plut. vit. Hom. 106
 Plat. Ion. 538 c Athen. I 10 a || 5 κακοὺς sq. cf. Ps. Plut. vit. Hom.
 193 Dio Chrys. 56. 8 vi. etiam or. 10. 6 b ἱππῆας μὲν sq. ||
 15 ἔρασταὶ δύο scil. Achilles et Agamemnon vi. or. 26. 5 c

13 in mge ἀρχαῖος (schol. recent.) R!

1 ἔχομεν N ἔλωμεν Canterus διώκομεν Markl. ἐρώμεν (vel
 ἐλώμεθα) Reiske || 2 ἐκιδιδάσκει Duk. | ἰδέσθαι (εἰδεσθαι R) | ἰᾶσθαι
 Dav.¹ (Duebn.) ἰατροεῖσθαι Steph. sed coniungendum ἐκιδιδάσκειν
 ἰδέσθαι ut θαῦμα ἰδέσθαι al. et ita vertit Pacc. („is cum alia
 omnia simpliciter admodum atque antiqua ruditate docere vi-
 deatur: ut est aurigari, ut exercitum ordinare“ σ²) || 3 νύσῃ
 (suprascr. σ) R! || 3. 4 ἐγχριμφθῆναι MN α || 4 Πραμνίου (ov in
 ras.) R! || 9 δεισιν R δῶσι M δύοσῃ N || 10 καλὰ <καὶ> τὰ α(δ) ||
 12 ἐν τοῖς τοιοῦτοις MN α(δ) τοῖς τοιοῦτοις θ || 13 δεινός M
 α(δ) || 14 εἰς Homerus || 15 αἰχμαλώτῳ (αἰχμ- in ras.) R! ||
 16 ἐπιμανῆς (ιμ in ras.) R! | ἐμπαθῆς] εὐπαθῆς Combes

ὁ μὲν ἀποφλογοῦται τὰ ὕμματα, καὶ λοιδορεῖται πᾶσιν
καὶ ἀπειλεῖ· ὁ δὲ ἀναχωρεῖ ἐφ' ἡσυχίας, καὶ δακρύει
κείμενος, καὶ ἀλύει, καὶ ἀπελεύσεσθαι φησίν, καὶ οὐκ
ἄπεισιν. Ἄλλη εἰκὼν ἀκολάστου ἔρωτος· τοιοῦτος αὐτῷ e
5 ὁ Ἀλέξανδρος, οἷος ἐκ μάχης ἐπανεῖναι εἰς τὸν θάλα-
μον καὶ ἀεὶ μοιχῶ εἰκέναι. Ἔστιν αὐτῷ καὶ δίκαιος f
ἔρως παρ' ἀμφοῖν ἴσος οἷον τῆς Ἀνδρομάχης καὶ τοῦ
Ἐκτορος· ἡ μὲν πατέρα καὶ ἀδελφὸν καλεῖ τὸν ἄνδρα
καὶ ἐραστήν, καὶ πάντα δὴ τὰ φίλτατα ὀνόματα· ὁ δὲ
10 οὔτε μητρὸς τοσοῦτονι αὐτῷ μέλειν, ὅσον ἐκείνης, λέγει.
Ἔδειξεν καὶ τὸν χαμαιεύνην ἔρωτα ἐπὶ τῆς Ἥρας καὶ g
τοῦ Διός· καὶ τὸν ὕβριστήν ἐπὶ τῶν μνηστήρων· καὶ
τὸν ^{Zanberer} γοῦτα ἐπὶ τῆς Καλυψοῦς· καὶ τὸν φαρμακέα ἐπὶ
τῆς Κίρκης· καὶ τὸν ἀνδρείον ἐπὶ τῷ Πατρόκλῳ, τὸν
15 πόνῳ κτητὸν καὶ χρόνῳ, καὶ μέχρι θανάτου προερχό-
μενον, νέων καὶ καλῶν ἀμφοτέρων, καὶ σωφρόνων,
87a τοῦ μὲν παιδεύοντος, τοῦ δὲ παιδευομένου· ὁ μὲν
ἄχθεται, ὁ δὲ παραμυθεῖται· ὁ μὲν ἄδει, ὁ δὲ ἀκροᾷ-
ται· ἐρωτικὸν δὲ καὶ τὸ τυχεῖν ἐθέλοντα ἐξουσίας πρὸς h

5 Ἀλέξανδρος vi. or. 30. 5 c || 11 τὸν χαμαιεύνην ἔρωτα vi.
or. 18. 5 c ὅτι ὁ Ζεὺς sq. || 14 τὸν ἀνδρείον ἐπὶ τῷ Πατρόκλῳ
cf. Lucian. am. 54 Plat. symp. 180a Xenoph. conv. 8. 31 Sext.
Emp. hyp. III 24. 176 Hug ad Plat. l. 1. || 16 νέων καὶ καλῶν sq.
spectat Phaedri argumentationem ap. Plat. symp. 180a

1 ὁ μὲν ἀποφλογοῦται — πᾶσιν v (: φλογοῦται)

5 ὁ (ante Ἀλέξανδρος) om. N α(δ Δ°) | ἐπανεῖναι δ Δ (tacite)
sed vi. or. 12. 6 a ἐπεξεῖναι or. 17. 1 d ἀπειναι al. || 7 οἷον] οἷος
Schenkl Meiser οἷον <ὁ> Markl. (Duebn.) || 10 οὔτε μητρὸς <οὔτε
πατρὸς> τοσοῦτονι Knebel Meiser | αὐτῷ α(δ Δ°) || 11 ἔδειξεν (εν
in ras.) R! | χαμαιεύνην N (in mge corr.) α(δ Δ°) || 12 τὸν ὕβριστήν
— 13 ἐπὶ τῆς om. M || 15 καὶ (ante μέχρι) om. MN α(δ) || 18 πα-
ραμυθεῖται in ras. R! παραμυθεῖ α(δ) || 19 καὶ in ras. R!

μάχην δακρῦσαι ὡς οὐκ ἀνεξομένον τοῦ ἐραστοῦ· ὁ δὲ ἐφήσιν, καὶ τοῖς αὐτοῦ ὄπλοις κοσμεῖ, καὶ βραδύ-
νοντος περιδεῶς ἔχει, καὶ ἀποθανόντος ἀποθανεῖν ἐρᾷ,
i καὶ τὴν ὀργὴν κατατίθεται· ἐρωτικά δὲ καὶ τὰ ἐνύπνια,
καὶ τὰ ὄνειρατα, καὶ τὰ δάκρυα, καὶ τὸ τελευταῖον 5
δῶρον ἦδη θαπτομένῳ ἢ κόμῃ. Ταῦτα μὲν τὰ Ὀμήρου
ἐρωτικά.

- IXa Ἡσιόδῳ δὲ αἰείδουσιν αἱ μουσαι τί ἄλλο ἢ γυναι-
κῶν ἔρωτας, καὶ ἀνδρῶν; καὶ ποταμῶν ἔρωτας καὶ
b βασιλέων καὶ φυτῶν; Τὸν δὲ Ἀρχιλόχον ἔρωτα, ὕβρι- 10
c στής γάρ, χαίρειν ἔω. Ὁ δὲ τῆς Λεσβίας (εἶτοι χρῆ
πρὸς βύττερα τοῖς νέοις εἰκάσαι) τί ἂν εἶη ἄλλο, ἢ αὐτό,
ἢ Σωκράτους τέχνη ἐρωτική; Διοκῶσιν γάρ μοι τὴν
καθ' αὐτὸν ἐκάτερος φιλεῖν, ἢ μὲν γυναικῶν, ὁ δὲ
ἀρρένων, ἐπιτηδεῦσαι. Καὶ γὰρ πολλῶν ἐρᾶν ἔλεγον, 15
d καὶ ὑπὸ πάντων ἀλίσκεσθαι τῶν καλῶν· ὅ, τι γὰρ
ἐκείνῳ Ἀλκιβιάδης καὶ Χαρμίδης καὶ Φαῖδρος, τοῦτο

9 ποταμῶν . . φυτῶν sq. vi. or. 21. 8 d etiam or. 11. 11 b
καλῶν μὲν γὰρ sq. cf. etiam Lucian. sacr. 10 || 10 τὸν Ἀρχιλόχον
ἔρωτα sq. cf. Iulian. ep. 300 c Orig. c. Cels. III 125 || 11 τῆς Λεσ-
βίας . . τέχνη ἐρωτική cf. Themist. 13. 170 d Plut. amat. 5 prov.
29 Plat. Phaedr. 235 b Clearch. ap. Athen. XIV 639 a

8 in mge ἡσιόδου ἐρωτικά 10 ἀρχιλόχος 11 σαπφώ (schol.
recent.) R! || 17 sq. in mge ἀλκιβιάδης | χαρμίδης | φαῖδρος | γύ-
ρινα (sic) | ἀτθίς | ἀνακτορία (sic) | πρόδικος | γοργίας | θρασύ-
μαχος | γοργῶ | ἀνδρομέδα (schol. recent.) R!

1 δακρῦσαι R! δακρῦσας N || 2 αὐτοῦ θ corr. Markl. ||
6 θαπτομένῳ καταθαπτομένῳ N α(δ) καταθαπτομένῳ M φ || 8 αἰεί-
δουσιν (ei in ras.) R! || 10 βασιλέων (on in ras.) R! ἀνέμων Dav.²
θαλασσῶν Markl. βοτανῶν Reiske ἄλσεων Toupius (Emendat. II
p. 305) ἀσύλων Meiser cruce signavit Duebn. del. Duk. || 11 ὁ δὲ]
τὸ δὲ Reiske || 12 ἄλλο εἶη H || 12. 13 αὐτό, ἢ] αὐτοῦ M ἢ (om.
αὐτό) α(θ) αὐτῇ ἢ Dav.² αὐτό <ἐκείνο>, ἢ? || 14 καθ' αὐτὸν]
κατὰ ταῦτό φα(θ) corr. Reiske

Thes. sapph.
p. 112.
Wlek. sp.
II 97

4 Perrotta, Saff. 42, 1

τῇ Λεσβίᾳ Γύριονα καὶ Ἀτθίς Ἀνακτορία* καὶ ὅ,τιπερ
 Σωκράτει οἱ ^{ἀντίτεχνοι} ἀντίτεχνοι, Πρόδικος καὶ Γοργίας καὶ
 Θρασύμαχος καὶ Πρωταγόρας, τοῦτο τῇ Σαπφοῖ Γοργῶ ^{f. Treas. p.}
 καὶ Ἀνδρομέδα· νῦν μὲν ἐπιτιμᾷ ταύταις, νῦν δὲ ^{146, 32}
 5 ἐλέγχει, καὶ εἰρωνεύεται αὐτὰ ἐκεῖνα τὰ Σωκράτους·

τὸν Ἴωνα χαίρειν (Plat. Ion 530 a),

φησὶν ὁ Σωκράτης·

(fr. 86 Bergk)

πολλά μοι τὰν

Πολυανακτίδαο παῖδα χαίρειν,

10 Σαπφῶ λέγει· οὐ προσιέναι φησὶν ὁ Σωκράτης Ἀλκι-
 βιάδῃ, ἐκ πολλοῦ ἐρῶν, πρὶν ἠγήσατο ἱκανὸν εἶναι
 πρὸς λόγους·

(fr. 34 B) σμικρὰ μοι παῖς ἐτι φαίνεο κᾶχαρις ἔσσα . . .

Σαπφῶ λέγει· κομψοδεῖ σῆμμά που καὶ κατὰ κλισίην f
 15 σοφιστοῦ, καὶ αὕτη

(cf. fr. 70 B.) τίς δὲ ἀγροῖωτιν ἐπεμμένα στολήν . . .

13 σμικρὰ μοι sq. cf. Plut. amat. 5 καὶ τὴν οὐπο γάμων
 ἔχουσαν ὄραν ἢ Σαπφῶ προσαγορευέουσα φησὶν ὅτι σμικρὰ μοι,
 παῖ, ἔμμεναι φαίνεαι κᾶχαρις || 16 τίς δὲ sq. sine dubio initium
 fragmenti 70 (Bergk) paulo copiosius, ita ut restituendum sit
 illud τίς δὲ ἀγροῖωτιν ἐπεμμένα στολήν τοι θέλγει νόον | οὐκ
 ἐπισταμένα τὰ βράκεις ἔληνη ἐπὶ τῶν σφύρων;

1 ὅ,τιπερ — 5 Σωκράτους p

1 Γυριωνῶ Duebn. | Ἀτθίς Ἀνακτορία (i. e. Milesia) R! N
 Ἀτθίς καὶ Ἀνακτορία (quam eandem atque Anagoram esse put.
 Benseler lex. s. v.) cett. (δ Δ) || 6 Ἴωνα (α in ras.) R! || 8 τὰν
 Knebel (Duebn.) τὸν codd. (δ Δ^o) || 9 πολυανακτίδαο Hob.
 πολυανακτίδα RN (ut Ἀνθίλοχος al. cf. Meringer Mayer p. 177)
 πολυανακτίδα HM φ (Δ) πολυάνακτος α (δ) | χαίρειν Bergk ||
 13 σμικρὰ Bergk | παῖς Dav.² (Bergk) | ἐτι] ἔμμεναι Dav.² ἔμμεν
 Bergk | φαίνεαι N (man. alt.) Steph. φαίνη Dav.² ἐφαίνεο
 Bergk | κᾶχαρις ἔσσα . . Hob. καὶ χαρίεσσα codd. (δ Δ^o) καὶ μήπω
 χαρίεσσα Heins. κοῦ χαρίεσσα Dav.² (Duebn.) κᾶχαρις Bergk καὶ
 ἀχαρις Dav.¹ || 15 αὕτη θ || 16 ἀγροῖωτιν R | ἐπιεμμένα (vel
 ἐπαμμένα) Casaubonus (in Athen. I 18. 54)

(g) Ed. Duebn. τὸν || ἔρωτα φησὶν ἢ Διοτίμα τῷ Σωκράτει οὐ παῖδα, 87 b
 p. 100 ἀλλὰ ἀπόλουθον τῆς Ἀφροδίτης καὶ θεράποντα εἶναι·
 λέγει πον καὶ Σαπφοῖ ἢ Ἀφροδίτῃ ἐν ἔσματι,
 (fr. 74 B.) σύ τε καλὸς θεράπων Ἐρως.

Ἡ Διοτίμα λέγει, ὅτι θάλλει μὲν ἔρως εὐπορῶν, ἀπο- 5
 θνήσκει δὲ ἀπορῶν· τοῦτο ἐκείνη ξυλλαβοῦσα εἶπεν
 ἢ 'γλυκύνικρον' καὶ 'ἀλγεσίδωρον.' Τὸν ἔρωτα Σωκράτης
 ἰσοφιστήν λέγει, Σαπφῶ μυθοπλόον. Ἐμβακχεύεται
 ἐπὶ Φαίδρω ὑπὸ τοῦ ἔρωτος, τῇ δὲ ὁ ἔρως

(fr. 42 B.) ⁵⁷ εἰτίναξεν τὰς φρένας, 10
 ὡς ἄνεμος κατ' ὄρος δρυσὶν ἐμπεσῶν·

(k) ἀναίθεται τῇ Ξανθίππῃ ὀδυρομένη ὅτι ἀπέθνησκειν,
 ἢ δὲ τῇ θυγατρὶ·

109D οὐ γὰρ θέμις ἐν μουσολόων οἰκίᾳ θρῆνον εἶναι
 οὐκ ἄμμι πρόπει τάδε. 15

(l) Ἡ δὲ τοῦ Τηίου σοφιστοῦ τέχνη τοῦ αὐτοῦ ἡθους

16 ἢ δὲ Τηίου . . τέχνη cf. Plut. amat. 5 Plat. Phaedr. 235 b
 Themist. 13. 170 d Clearch. ap. Athen. XIV 639a

5 ἔρως θάλλει μὲν εὐπορῶν, ἀποθνήσκει δ' ἀπορῶν. Διο-
 τίμας ἀπόφθεγμα Apostolius Cent. IX 3 | θάλλει — 7 ἀλγεσί-
 δωρον p || 7 τὸν ἔρωτα — 8 μυθοπλόον p || 8 ἐμβακχεύεται
 — 11 ἐμπεσῶν p

1 in mge διοτίμα (schol. recent.) R! || 7 in mge γλυκύνι-
 κρον καὶ | ἀλγεσίδωρον 12 ξανθίππη (schol. recent.) R! || 16 τοῦ
 Τηίου σοφιστοῦ] in mge Ἀνακρέοντος (schol. vet. b) R!

1 (post φησὶν) η ερας. R! || 3 πον in ras. R! || 4 καλὸς
 (suprascr. μ ut videtur) R κάμος Bergk | θεράπων (ω in ras.) R! ||
 5 ἢ | καὶ α(δ) | ὅτι | καὶ p || 6 συλλαβοῦσα p || 7 γλυκύνικρον spectat
 ad fragm. 40 Bergk || 8 Σαπφῶ <δὲ> μυθοπλόον p || 9 ἔρωτος
 (ω in ras.) R! || 10 τὰς] ἔμοι Bergk || 11 ὡς om. Bergk || 12 ἀναί-
 θεται (scil. ὀργῇ) Hob. ἀνάθεται R (sine acc.) MN ἀνθάπτεται
 φα(δ) καθάπτεται Steph. Markl. μέμφεται H(Δ) ἄχθεται Meiser
 sed opus erat voce poetica | τῆς Ξανθίππης Steph. Markl.

καὶ τρόπον· καὶ γὰρ πάντων ἐρᾷ τῶν καλῶν, καὶ ἐπαινεῖ πάντας· μεστὰ δὲ αὐτοῦ τὰ ἄσματα τῆς Σμέρ-
 διος κόμης, καὶ τῶν Κλεοβούλου ὀφθαλμῶν, καὶ τῆς
 Βαθύλλου ὄρας· ἀλλὰ καὶ τούτοις τὴν σωφροσύνην ὀρᾷς·

5 (fr. 44 B.) ἔραμαί τοι σννηβᾶν,
 φησίν,

χαρίεν γὰρ ἔχεις ἦθος·

καὶ αὐθις ἑκαλὸν εἶναι τῷ ἔρωτι τὰ δίκαια φησίν. Ἦδη m
 δέ που καὶ τὴν τέχνην ἀπεκαλύψατο·

10 (fr. 45 B.) ἐμὲ γὰρ λόγων εἵνεκα παῖδες ἄν φιλοῖεν·
 χαρίεντα μὲν γὰρ ἄδω, χαρίεντα δ' οἶδα λέξαι.

Τοῦτο καὶ περὶ Σωκράτους Ἀλκιβιάδης ἔλεγεν, εἰκάζων n
 αὐτοῦ τὴν χάριν τοῖς Ὀλύμπου καὶ Μαρσύου ἀλή-
 μασιν. Τίς ἄν, ὦ θεοί, μέμψαιτο ἐραστήμ τοιοῦτον,

15 πλὴν Τιμάροχου; |

2 sq. Σμέρδιος . . Κλεοβούλου . . Βαθύλλου vi. or. 37. 5f vers.
 finem vi. etiam or. 29. 2 b et or. 20. 1 a || 13 Ὀλύμπου καὶ Μαρ-
 σύου ἀλήμασιν cf. Lucian. adv. ind. 5 οὐδὲ γὰρ τοὺς Μαρσύου ἢ
 Ὀλύμπου κτησάμενος ἀλήσειεν ἄν μὴ μαθῶν Plat. symp. 215 c
 Aelian. v. hist. 13. 20 Iulian. ep. 420 c al.

2 μεστὰ — 3 κόμης p

2 in mge σμέρδιος κόμη 3 κλεοβούλου ὀφθαλμοὶ 4 βαθύλλου
 ὄρα (schol. recent.) R! || 12 in mge σημείωσαι ὅσα ὁ σωκράτης
 παρὰ ἀλκιβιάδου ἀκούει τοὺς λόγους παιδενόμενος (schol. recen-
 tissim.) R! M (rubro colore) || 13 in mge Ὀλυμπος | μαρσύας |
 τιμαροχος (schol. recent.) R!

4 κἄν τούτοις α(δΔ) | ὀρᾷς Hob. ὀρᾷ codd. (δ) ὄρα Δ tacite ||
 5 ἔραμαί γε τοι σοι Barnes. ἔραμαι δέ τοι Bergk. || 6 φησίν om.
 Δ° || 7 χαρίεν] χαριτεῦν Bergk | γὰρ ἔσχε Barnes. ἔχεις γὰρ Bergk ||
 8 εἶναι ÷ ÷ ÷ τῷ R! || 10 γὰρ νέοι λόγων Bergk | εἵνεκα] ἐκῆτι
 Barnes. | <οἱ> παῖδες Barnes. || 11 μὲν (ante γὰρ) del. Barnes. |
 ἄδω Valkenaer (Duebn.) διδῶ codd. (δΔ°) δίδωμι Barnes. διδῶ
 μὲν Dav.² || 12 τοῦτο γὰρ θ corr. Markl. ταῦτο γὰρ Reiske